

KATRINA

KAMMARMUSIK

ÅLAND 2-7 AUGUSTI 2010

KONSTNÄRLIG LEDARE: TIILA KANGAS
TEMATONSÄTTARE: LUCIO GARAU

KATRINA KAMMARMU-

Kära musikvänner,

Det är alltid en stor glädje att välkomna er till Katrina kammarmusik. Publikerna blir större för varje år och festivalen mår bra!

I år uppmärksammar vi Frederic Chopins och Robert Schumanns 200-årsjubileer. Under veckan framförs flera verk av dessa älskade romantiker. Årets tematonsättare Lucio Garau från Italien har skrivit ett verk för den spännande sammansättningen av en sjungande gambist och en stråkkvartett. Garaus musik framförs även på andra konserter. Norrmannen Henrik Marstrander är också en ny bekantskap på Åland. Hans verk för viola da gamba uruppförs i St Görans kyrka på onsdagen.

På tjuvstartskonserterna i Havsviddens underbara utrymmen får vi höra Mikko Perkolas tonsättningar till Edith Södergrans dikter. Det finns självklart mycket mer att upptäcka bland veckans konserter. Bach spelas på cello, ackordeon och till och med nyckelharpa, Hiroshima-aftonen avslutas med armeniska toner och Jukka Tiensuu musik presenteras vid flera tillfällen.

Det blir också lite polska och tango och flera gratisevenemang. Årets nyhet är frukostkvarter på Bagarstugan Café och Vin. Öppningskonserterna gästas av en spännande tvärkonstnärlig Schubert-produktion som har tillkommit genom ett samarbete med Tusby kammarmusikvecka. Den här programboken blir förhoppningsvis en informativ och inspirerande handledare under veckan samt ett skönt minne efteråt. Jag önskar oss alla många fina musikstunder. Vi ses på konserterna!

Tiila Kangas, konstnärlig ledare

För årets omslagsbild står Marika Markström, 22 år från Mariehamn, studerande vid Bildkonstakademin i Helsingfors.

– För mig ligger konsten och musiken mycket nära varandra. Som konstnär arbetar jag utöver måleri och skulptur även med ljud för att skapa kulturella helhetsupplevelser. Jag har alltid haft ett stort musikintresse.

BILJETTER

Biljetter kan reserveras och köpas hos Kulturföreningen Katrina (Norra Esplanadgatan 5, AX-22100 Mariehamn), tel. +358 18 12177, info@katrina.ax. Biljettpriset anges i programmet. Det lägre priset avser medlemmar i Kulturföreningen Katrina. Reserverade biljetter måste lösas ut senast 15 minuter före konserten.

KONSERTPASS

Ett konsertpass kostar 90 euro och gäller samtliga konserter.

FRI ENTRÉ FÖR UNGA

För alla under 18 år är det fri entré till samtliga konserter förutsatt att det finns lediga platser.

TRANSPORT

Transport till konserterna ordnas vid behov. Kontakta Kulturföreningen Katrina för närmare information.

FOTOGRAFERING

Fotografering, ljud- eller bildupptagning är inte tillåtet under konserterna utan särskild överenskommelse med arrangörerna.

KONTAKT & INFORMATION

Kulturföreningen Katrina, N. Esplanadgatan 5, AX-22100 Mariehamn, Åland
Tel. +358 18 12177, info@katrina.ax
www.katrina.ax

VI TACKAR

Vi tackar våra sponsorer, bidragsgivare och samarbetspartners ABF-Åland, Alandica, Amorina Chokolaterie, Andelsbanken för Åland, Bagarstugan Café & Vin, Cityblommor, Eckerölinjen, Elisabeths bröd, Finströms församling, Föreningen Konstsamfundet, Hotell Pommern, Ingeborgs bageri, Kantarellen, Kastelholms slott, Kulturfonden för Finland och Danmark, Kulturfonden för Finland och Sverige, Kulturkontakt Nord, Mariehamns församling, Mariehamns stad, Mariehamns tryckeri Ab, Medis, Missionskyrkan, Nordens Institut på Åland, Nya Åland, Pettas ekobageri, Restaurang Pommern, Pub Niska, Restaurang Havsvidden, Rundbergs Bil & Service, SALT, Stallhagen, Svenska kulturfonden, Ulfsby källarkrog, Viking Line, WJ. Dahlman Ab, William Thuring's stiftelse, ÅCA, Ålands landskapsregering, Ålands trädgårdshall och Ålandsbanken.

MÅNDAG 2.8.2010

19.00 Havsvidden, Geta. Tjuvstart (20/15 €)

Tiila Kangas, altviolin

Lilli Majjala, altviolin

Mikko Perkola, viola da gamba och sång

Temperakvartetten

Wilhelm Friedmann Bach (1710-1784):

Duetto för två altvioliner nr 3 C-dur

Lucio Garau (f. 1959): Prima suite per il basso di viola da gamba, op. 49

Jean-Marie Leclair (1697-1764): Sonat för två altvioliner, op. 12 nr 5 c-moll

Mikko Perkola (f. 1977): Sånger till dikter av Edith Södergran, med stråkkvartett (uruppförande)

Edith Södergran

TISDAG 3.8.2010

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
Frukostkvart med musik (fri entré)

Lilli Majjala, altviolin

Matthew Hunt, klarinett

Tiila Kangas, altviolin

15.00 Alandicas foajé, Mariehamn
(fri entré)

Tonsättarträff med *Lucio Garau*. Tonsättarens tankar kring det nya verket för röst, viola da gamba och stråkkvartett samt öppen repetition med musikerna *Mikko Perkola* och *Temperakvartetten*.

19.00 Musiksalen i Alandica, Mariehamn
(20/15 €)

Öppningskonsert. En musikalisk och litterär dramatisering av Franz Schuberts Oktett med texter från hans brev.

Pekka Kuusisto, violin och ledning

Jan Söderblom, violin

Lilli Majjala, altviolin

Markus Hohti, cello

Kati Harjanne, kontrabas

Matthew Hunt, klarinett

Jaakko Luoma, fagott

Johan Ahlin, horn

Franz Schubert (1797-1828):

Oktett F-dur, D. 803

ONSDAG 4.8.2010

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
Frukostkvart med musik (fri entré)

Mikko Perkola, viola da gamba

Lucio Garau, komposition

12.00 St Görans kyrka, Mariehamn (10/5 €)

Matthew Hunt, klarinett

Lilli Majjala, altviolin

Tuomas Turriago, piano

Mikko Perkola, viola da gamba

Robert Schumann (1810-1856):

Märchenerzählungen, op. 132

Henrik Marstrander (f. 1971):

Nytt verk för viola da gamba

Frederic Chopin (1810-1849):

Pianosonat nr 2 b-moll, op. 35

19.00 St Mikael's kyrka, Finström (20/15 €)

Konsert till minne av Anne-Marie Alm-Weyand

Mikko Perkola, viola da gamba och sång

Temperakvartetten

Sieur de Machy (sent 1600-tal):

Pieces de Violle (1685)

Marin Marais (1656-1723):

Pièces de viole – les Voix Humaines

Juhani Nuorvala (f. 1961): Solo per viola da gamba

Lucio Garau (f. 1959): Nytt verk för röst, viola da gamba och stråkkvartett (uruppförande)

Franz Schubert (1797-1828): Stråkkvartett a-moll D. 804, op. 29, "Rosamunde"

22.00 Missionskyrkan, Mariehamn (15/10 €)

Alexander Rudin, cello

Johann Sebastian Bach (1685-1750):

Svit för solocello nr 4 Ess-dur BWV 1010

TORSDAG 5.8.2010

10.00 Bagarstugan Café & Vin,
Mariehamn

Frukostkvart med musik (fri entré)

Torbjörn Näsborn, nyckelharpa

12.00 St Görans kyrka, Mariehamn
(10/5 €)

Marianna Shirinyan, piano

Alexander Rudin, cello

Robert Schumann (1810-1856):

Adagio & Allegro Ass-dur, op. 70

Frederic Chopin (1810-1849):

Barcarolle Fiss-dur, op. 60

Ballade, No. 3, Ass-dur, op. 47

Scherzo No. 3, ciss-moll, op. 39

2 mazurkas

Andante spianato et grande polonaise brillante, Ess-dur, op. 22

19.00 Kastelholms slott, Sund
(20/15 €)

"From Castle and Cottage"

Torbjörn Näsborn, nyckelharpa

Andreas Edlund, cembalo

C. Ph. E. Bach – J. S. Bach –

Marin Marais m.fl

Svenska låtar av Eric Sahlström, Lars Näsborn, Olof Jansson m.fl.

22.00 Missionskyrkan, Mariehamn
(15/10 €)

Veli Kujala, ackordeon

Johann Sebastian Bach (1685-1750):

Goldberg-variationerna BWV 988

Jukka Tiensuu (f. 1948): Erz

FREDAG 6.8.2010

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
Frukostkvart med musik (fri entré)

Veli Kujala, ackordeon

19.00 St Görans kyrka, Mariehamn
(20/15 €)

Mari Palo, sopran

Alexander Rudin, cello

Marianna Shirinyan, piano

Temperakvartetten

Maurice Ravel (1875-1937):

Två hebreiska sånger

Frederic Chopin (1810-1849):

Sonat för cello och piano g-moll, op. 65

Robert Schumann (1810-1856):

Pianokvintett Ess-dur, op. 44

22.00 SALT, Sjökvartret, Mariehamn
"Armenien" (fri entré)

Temperakvartetten

Ulla Lampela, cello

Lillemor Grüssner, recitation

Tigran Mansurian (f. 1939):

Capriccio för solocello

Armeniska folkvisor, arr. för stråkkvartett
av Aslamazyan

Tigran Mansurian (f. 1939):

Testament för stråkkvartett (2004)

LÖRDAG 7.8.2010

12.00 Amorina Chocolaterie, Mariehamn
Kaffekonsert. Musikaliska överraskningar till
kaffe och praliner (fri entré).

Torbjörn Näsbom, nyckelharpa

Veli Kujala, ackordeon

Tiila Kangas, altviolin

m.fl.

19.00 Ulfby gård (20/15 €)

Avslutningsfest

Mari Palo, sopran

Veli Kujala, ackordeon

Torbjörn Näsbom, nyckelharpa

Andreas Edlund, klarinett

Lucio Garau (f. 1959):

xBallu, op. 32 för ackordeon

Joseph Canteloube (1879-1957):

Chants d'Auvergne

Jukka Tiensuu (f. 1948): Zolo för ackordeon

Finsk tango, fransk chanson och svenska
polskor

Alandica kultur & kongress
Strandgatan 29
Mariehamn
www.alandica.ax

Kastelholms slott
Kastelholm
Sund

**Amorina
Chocolaterie**
Strandgatan 8
Mariehamn
www.amorina.ax

Missionskyrkan
Storagatan 10
Mariehamn
www.missionskyrkan.ax

**Bagarstugan
Café & Vin**
Ekonomiegatan 2
Mariehamn

St Görans kyrka
Ö. Esplanadgatan 6
Mariehamn
www.mariehamn.evl.ax

**Hantverkshuset
SALT**
Sjökvarteret
Mariehamn
www.salt.ax

St Mikael's kyrka
Pålsbölevägen
Finström

Havsvidden
Havsviddsvägen 90
Geta
www.havsvidden.ax

Ulfby gård
Ulfbyvägen 53
Jomala
www.ulfby.ax

EN RIKEDOM

Katrinans kammare är full av skatter
– av dyrbarheter, vi betalar föga!
Den tonkaskad som själen får att löga
sig i är trolsk som en augustinatt är.

Vårt öra fylls av smekning mer än smatter,
när fågelflocken lyfter mot det höga.
Den klang av form och färg som når vårt öga
tycks likna blomsterängar och rabatter.
Chopin och Schumann fyller år – tvåhundra.
I bredd med dem är vår Katrina ung.
Vem av dem skall hon välja, kan man undra?

Det är publiken som hon gör till kung!
Och vårt förhållande skall ännu mogna,
för mot musiken är vi båda trogna.

EVANDER

MÅNDAG 2.8.2010

19.00 Havsvidden, Geta

Tiila Kangas, altviolin

Lilli Majjala, altviolin

Mikko Perkola, viola da gamba och sång

Temperakvartetten

Wilhelm Friedemann Bach (1710-1784)

Duetto för 2 altvioliner nr 3 C-dur

1. Allegro di molto
2. Scherzo
3. Vivace

Lucio Garau (f. 1959)

Prima suite per il basso di viola da gamba, op. 49

1. Passioni
2. Sogno
3. Contrappunto

Paus

Jean-Marie Leclair (1697-1764)

Sonat för två altvioliner, op. 12 nr 5 c-moll

1. Allegro
2. Aria: Andante-Piu allegro-andante
3. Allegro assai

Mikko Perkola (f. 1977)

Sånger till dikter av Edith Södergran, med stråkkvartett (uruppförande)

Mot alla vindar

Höst

Ingenting

Livet

Konserten slutar ca kl. 20.40.

Wilhelm Friedemann Bachs musikerkarriär började mycket lovande. Under fadern Johann Sebastians grundliga handledning utvecklades han tidigt till en strålande organist och tonsättare och lyckades snart efter studierna i Leipzig erhålla en position i Dresden. Denna organisttjänst var i den musikaliskt händelserika staden i och för sig inte anmärkningsvärt framstående men den gav honom gott om möjligheter att arbeta med andra uppdrag vid sidan om.

År 1746 flyttade han till Halle, där han blev stadens ledande kyrkomusiker och musikedare. Den här tjänsten kom att utgöra kärnan i Wilhelm Friedemanns yrkesbana, men tillvaron i Halle kom också att medföra begynnande problem. Hustruns landegendomar medförde att Bach i samband med Sjuårskriget kring år 1760 drabbades av svåra skattebördor. År 1764 sade han upp sig från tjänsten utan att ha säkerställt någon ny position. En sådan visade sig också omöjlig att finna och de sista decennierna av hans liv spenderades i Brunswick och Berlin under allt armare förhållanden.

Dessa omständigheter tvingade Bach att etappvis göra sig av med sitt notarkiv, både de av fadern ärvda noterna och hans egna kompositioner. En fullödig utvärdering av hans tonsättarbanan har därför visat sig svår att åstadkomma. Många anekdoter och rent förtal från de sena levnadsåren har färgat bilden av hans liv och verk. De återfunna verken avslöjar emellertid en synnerligen kompetent tonsättare som rörde sig smidigt mellan den äldre kontrapunktiska stilen och det sena 1700-talets begynnande klassicism.

Lucio Garaus Prima Suite per il basso di viola da gamba från åren 2006-2008 för med en uppsjö av olika stilistiska medel in viola da gamban i den nutida musikens sfär. I det här impulsiva och till övervägande del tystlåtet drömmande verket kompletteras traditionella gambaklanger av både alternativa speltekniker, sång och en uppsättning effektpedaler (volym, eko och distorsion) vanligen förknippade med rockmusik. Det sammantagna resultatet är sant eklektisk musik som klingar i ett helt samtida idiom utan att för den skull vara inlåst i någon specifik skolbildning.

Jean-Marie Leclair gjorde sig känd som en av sin tids mest framstående violinister. Han samarbetade uppenbarligen tidigt med den italienske virtuosen Locatelli gentemot vilken hans franskt eleganta spelstil ofta noterades. Leclairs ton ansågs osedvanligt skön, medan Locatelli lär ha odlat ett medvetet skrapigt anslag och fyrverkeriuppsvisningar i vänsterhanden. Efter en lång karriär slog sig Leclair på äldre dar ner i Paris där han år 1764 mördades i porten till sitt eget hus. Den huvudmisstänkte till dådet var hans yngre släkting Guillaume-François Vial, som dock aldrig ställdes inför rätta. Leclair komponerade i den franska senbarockstil som ofta beskrivs som en återförening av de italienska och franska särdragen i musiken. Couperin hade redan tidigare efterlyst en sådan "goûts réunis" och i generationen Leclair-Rameau kom många influenser från den franska cembalo- och gambamusiken att sammanföras med italiensk sonatstil. Naturligt nog är en övervägande del av Leclairs verk komponerad för violin, men han komponerade också bl.a. en opera, *Scylla et Glaucus*.

Mikko Perkola skriver: "Att mina sånger till Edith Södergrans dikter nu framförs på Åland beror på två hugskott. Det första var att skriva musik till texter av kvinnliga poeter och det andra var att skriva för stråkkvartett.

Jag gjorde stråkkvartetter för St Michels stadsorkester av en rad sånger jag skrivit för ensemblen Tekijä tuntematon. Dessa tonsättningar av finsk nutida poesi öppnade sig i en helt ny dager för mig när jag hörde stråkarna i bakgrunden, vilket födde tanken att skriva för stråkkvartett. Jag kontaktade Tiila Kangas från Tempera-kvartetten, som är fantastiskt öppen och förstående inför udda idéer. Jag nämnde också min önskan att komponera texter av en kvinnlig poet och vi nådde snabbt ett samförstånd kring Edith Södergran. Katrinas kammarmusik var en naturlig kontext för uruppförandet. Jag har för avsikt att fram till våren 2011 komponera en helhet kring 10-12 dikter, däribland de nu framförda sångerna."

TISDAG 3.8.2010

19.00 Musiksalen i Alandica, Mariehamn
Öppningskonsert

En musikalisk och litterär dramatisering
av Franz Schuberts Oktett med texter
från hans brev

Pekka Kuusisto, violin och ledning

Jan Söderblom, violin

Lilli Majjala, altviolin

Markus Hohti, cello

Kati Harjanne, kontrabas

Matthew Hunt, klarinett

Jaakko Luoma, fagott

Jonas Ahlin, horn

Franz Schubert (1797-1828)

Oktett F-dur D. 803

1. Adagio – Allegro – Più allegro
2. Adagio
3. Allegro vivace – Trio – Allegro vivace
4. Andante – variations.
Un poco più mosso – Più lento
5. Menuetto. Allegretto – Trio –
Menuetto – Coda
6. Andante molto – Allegro –
Andante molto – Allegro molto

Konserten slutar ca kl. 21.00.

Om man var verksam som tonsättare i Wien under det tidiga 1800-talet fanns det en referenspunkt som man oundvikligen jämfördes med och vägdes mot: Beethoven. Den här omständigheten spökar i bakgrunden också när det gäller **Franz Schubert** och hans stora F-duroktett.

Den klarinettspelande greven Ferdinand Troyer beställde år 1824 ett verk med liknande besättning som Beethovens populära septett op. 20. Schubert accepterade utmaningen men gjorde ett litet tillägg i form av en andra violin. Oktetten är till sitt omfång det avgjort största kammarmusikverket i Schuberts kompositionsförteckning och har i likhet med den Beethovenska förlagan blivit mycket omtyckt.

Trots den massiva besättningen håller Schubert sig till ett kammarmusikaliskt språk genom hela oktetten, med undantag för några orkestralt präglade tuttiavsnitt. Stämningen är också jämförelsevis ljus genom nästan hela verket. Först i den avslutande satsens öppningstakter inträder ett oväntat mörker genom de kusliga tremoloackorden. Beethovens förlaga skymtar också rätt så tydligt genom hela verket, inte minst genom de formella lösningarna i oktettens sex satser.

Oktetten uruppfördes i Troyers residens i mars 1824. Schubert försökte få verket publicerat men som så ofta visade sig förläggarna ointresserade av hans kammarmusik. Först år 1853 kom oktetten i tryck.

ONSDAG 4.8.2010

12.00 St Görans kyrka, Mariehamn

Matthew Hunt, klarinett

Lilli Majjala, altviolin

Tuomas Turriago, piano

Mikko Perkola, viola da gamba

Robert Schumann (1810-1856)

Märchenerzählungen, op. 132

1. Lebhaft, nicht zu schnell
2. Lebhaft und sehr markiert
3. Ruhiges tempo, mit zartem Ausdruck
4. Lebhaft, sehr markiert

Henrik Marstrand (f. 1971)

Nytt verk för viola da gamba

Frederic Chopin (1810-1849)

Pianosonat nr 2 b-moll, op. 35

1. Grave – doppio movimento
2. Scherzo
3. Marche funèbre: Lento
4. Finale: Presto

Konserten slutar ca kl. 13.00.

När **Robert Schumann** på hösten 1853 fick besök av den unge och entusiastiske tonsättaren Johannes Brahms var det ett välkommet avbrott från en allt mera miserabel tillvaro som åsidosatt musikdirektor i Düsseldorf. Schumanns instabilitet hade omintetgjort hans möjligheter att de facto leda musikverksamheten i staden och han tilläts nu i stort sett bara leda framföranden av sina egna verk. Brahms besök varade i en månad och inspirerade Schumann både till att komponera och för första gången på länge fatta skrivarpennan.

Hans berömda essä i Neue Zeitschrift für Musik i oktober 1853 hyllar Brahms som det stora hoppet för den tyska musiken under kommande decennier. Bland de många verk Schumann komponerade under Brahms besök var trion Märchen-erzählungen op. 132 först ut.

Sagorna komponerades för den udda kombinationen klarinett, altviolin och piano, och de sagor som titeln alluderar till förblir, som så ofta hos Schumann, okända. Kanske handlar det ändå på något plan om en mera sammanhängande historia eftersom finalen alluderar till alla tre föregående satser.

Norrmannen **Henrik Marstrander** studerade musikvetenskap vid Oslo universitet och komposition vid Amsterdams konservatorium. Hans studier förde honom också till Helsingfors och Paris. Han har i huvudsak skrivit kammarmusik för olika nordiska ensembler och hans musik har framförts i flera europeiska länder.

De senaste åren har Marstrander ägnat en hel del uppmärksamhet åt olika multimediala uttrycksformer, mestadels i form av interaktiva ljudinstallationer.

Det nya verket är uppbyggt som ett pussel av upprepade fragment. Pusselbitarna prövas mot varandra, raderna och kolumnerna blir allt längre och avslutningsvis framträder en helhetsgenomgång. Tonen i verket har vid det laget blivit lättare, nästan genomskinlig.

Robert Schumann beskrev en gång **Frederic Chopins** andra pianosonat som ett sammanförande av tonsättarens fyra vildaste barn. Det här omdömet är kanske något orättvist i sin något konservativa anda men det går inte att förneka den impulsiva spretigheten i Chopins verk. Han komponerade sonaten op. 35 under sommaren 1839, men inkorporerade som tredje sats i verket den begravningsmarsch som han skrivit redan två år tidigare. Det är den här välkända marschen som har gett hela sonaten dess smeknamn.

Första satsen inleds med några svärtade ackord, men övergår snart i mera hoppfulla tongångar. Scherzot är som sig bör en dramatisk sats men innefattar också en mellandel som förbereder den kommande marschen. Den kortfattade finalens löpningar beskrivs ibland som en svepande vind över gravgården sedan begravningsföljet avlägsnat sig.

ONSDAG 4.8.2010

19.00 St Mikael's kyrka, Finström

Konsert till minne av Anne-Marie Alm-Weyand

*Mikko Perkola, viola da gamba och sång
Temperakvartetten*

Sieur de Machy (sent 1600-tal)
Pieces de Violle (1685)

Marin Marais (1656-1723)
Pièces de viole – les Voix Humaines

Juhani Nuorvala (f. 1961)
Solo per viola da gamba

Lucio Garau (f. 1959)
Nytt verk för röst, viola da gamba och stråkkvartett (uruppförande)

Paus

Franz Schubert (1797-1828)
Stråkkvartett a-moll D. 804, op. 29 "Rosamunde"
1. Allegro ma non troppo
2. Andante
3. Menuetto: Allegretto
4. Allegro moderato

Konserten slutar ca kl. 20.50.
Konserten direktsänds och bandas av Rundradion (YLE1).

Frankrike fanns under 1600-talet en stark tradition kring viola da gamba, både som ensembleinstrument och solo. Gamban hade varit synligt företrädd redan under senrenässansen då exempelvis den inflytelserika Académie de Poésie et de Musique ofta inkluderade gambaensembler i sina konserter.

Musikteoretikern Marin Mersenne konstaterade i sitt verk Harmonie Universelle att gamban var det instrument som kom närmast den mänskliga rösten i uttrycksförmåga. I likhet med barocklutan var gamban därför ett instrument som inspirerade många tonsättare till intima och uttrycksfulla soloverk.

Marin Marais var elev till en viss Monsieur de Sainte-Colombe, som bland annat hade introducerat ett nytt sätt att föra vänsterhanden. Marais var en av dem som förde traditionen vidare in i nästa sekel och hans kompositioner för sologamba hör till den mest centrala repertoaren.

En framstående representant för den musikaliska eklekticism som började sin landstigning i Finland under det senare 1980-talet är **Juhani Nuorvala**. Han har under större delen av sin aktiva karriär skrivit musik som knyter an till en uppsjö av olika tendenser i dagens musikvärld, från atonalitet via amerikansk minimalism och postromantik till populärgenrer som tekno. Den här kaleidoskopiska inställningen till musik kan också skönjas i hans val av lärare

under studietiden: Eero Hämeenniemi, Tristan Murail och David del Tredici m.fl.

Nuurvala kandiderade för Nordiska Rådets musikpris år 2006 med sin komposition Beat Routes. Solo for viola da gamba representerar Nuorvalas nyare produktion – verket komponerades år 2008.

Gambamästaren **de Machy**, vars förnamn inte är känt, hörde däremot till den konservativa falang som bland annat motsatte sig den nya handtekniken och som också debatterade nymodigheterna offentligt.

Efter att **Franz Schubert** i början av 1820-talet upplevt en kort period av stora framgångar – bland annat med Erbkönig – inföll en dramatisk vändpunkt under år 1823 då han insjuknade i vad som med största säkerhet var syfilis. Det dröjde ända till följande år innan han återhämtat sig tillräckligt mycket för att börja arbeta på allvar igen. Vid det laget hade allt hopp om fortsatta offentliga framgångar slocknat.

Schuberts drömmar om opera ersattes av en ökad hängivenhet för de seriösa men inte särskilt fashionabla kammargenrererna stråkkvartett och sonat, samt symfonier. Stråkkvartetten nr 13 kom till under år 1824, samma år som den stora oktetten m.m. Smeknamnet Rosamunde kommer sig av andra satsens serie av variationer över ett tema från musiken till en teateruppsättning av pjäsen Rosamunde, prinsessa av Cypern.

Giacomo Leopardi (1798-1837)*L'infinito*

Sempre caro mi fu quest'ermo colle
 E questa siepe che da tanta parte
 De' ll'ultimo orizzonte il guardo esclude.
 Ma sedendo e mirando interminati
 Spazi di là da quella, e sovrumani
 Silenzi, e profondissima quiete,
 Io nel pensier mi fingo, ove per poco
 Il cor non si spaura. E come il vento
 Odo stormir tra queste piante, io quello
 Infinito silenzio a questa voce
 Vo comparando; e mi sovien l'eterno,
 E le morte stagioni, e la presente
 E viva, e' suon di lei. Così tra questa
 Immensità s'annega il pensier mio:
 E' il naufragar m'è dolce in questo mare.

Charles Baudelaire (1821-1867)*Recueillement*

Sois sage, ô ma Douleur, et tiens-toi plus tranquille.
 Tu réclamaïs le Soir ; il descend ; le voici :
 Une atmosphère obscure enveloppe la ville,
 Aux uns portant la paix, aux autres le souci.

Pendant que des mortels la multitude vile,
 Sous le fouet du Plaisir, ce bourreau sans merci,
 Va cueillir des remords dans la fête servile,
 Ma Douleur, donne-moi la main ; viens par ici,

Loin d'eux. Vois se pencher les défuntes Années,
 Sur les balcons du ciel, en robes surannées ;
 Surgir du fond des eaux le Regret souriant ;

Le Soleil moribond s'endormir sous une arche,
 Et, comme un long linceul traînant à l'Orient,
 Entends, ma chère, entends la douce Nuit qui
 marche.

Rainer Maria Rilke (1875-1926)*Leda*

Als ihn der Gott in seiner Not betrat,
 erschrak er fast, den Schwan so schön zu finden;
 er ließ sich ganz verwirrt in ihm verschwinden.
 Schon aber trug ihn sein Betrug zur Tat,

bevor er noch des unerprobten Seins
 Gefühle prüfte. Und die Aufgetane
 erkannte schon den Kommenden im Schwane
 und wußte schon: er bat um Eins,

das sie, verwirrt in ihrem Widerstand,
 nicht mehr verbergen konnte. Er kam nieder
 und halsend durch die immer schwächere Hand

ließ sich der Gott in die Geliebte los.
 Dann erst empfand er glücklich sein Gefieder
 und wurde wirklich Schwan in ihrem Schooß.

Giacomo Leopardi (1798-1837)*Det oändliga*

Kär var mig alltid denna öde kulle
och denna häck, som delvis utestänger
min blick från landets horisont i fjärran.
Men då jag sitter där i lugn betraktan
det händer stundom, att min tanke skapar
gränslösa rymder på den andra sidan,
ett djup av övermänsklig ro och tystnad,
i vilket hjärtat snart ej mer förfäras.
Och hör jag vinden susa där i snåret,
jag jämför nu oändlighetens stillhet
med denna röst: då minns jag evigheten
och döda tider och den tid som lever
i suset av ett ögonblick. På så vis
i det omätliga min tanke drunknar,
och i det havet kan jag ljuvt förlisa

Charles Baudelaire (1821-1867)*Andakt*

Min Smärta, lugna dig, låt oron fly; det skymmer.
Du bad om aftonen, och redan är den här:
Nu sveps all staden in i dunkel atmosfär
som bringar några frid, och andra blott bekymmer.

Piskad av Njutningen, en bödel utan nåd,
beger sig hopen ut i ett servilt begär
att skörda samvetskval vid festers överdåd.

Ge mig din hand, o Smärta; följ mig bort. Se där
i klänningar från förr, hur döda År i rader
mot oss har böjt sig ned från himlens balustrader,
hur Saknaden står upp ur havets djup och ler,
och Solen döende bland valven sjunker ner.

I öster skönjs ett släp, en svepning som är nära
– hör Nattens ljuva steg som nalkas, hör, min kära!

ONSDAG 4.8.2010

22.00 Missionskyrkan, Mariehamn

*Alexander Rudin, cello***Johann Sebastian Bach (1685-1750)**

Svit för solocello nr 4 Ess-dur BWV 1010

1. Prelude
2. Allemande
3. Courante
4. Sarabande
5. Bourrée I – Bourrée II
6. Gigue

Svit för solocello nr 5 c-moll BWV 1011

7. Prelude
8. Allemande
9. Courante
10. Sarabande
11. Gavotte I – Gavotte II
12. Gigue

Konserten slutar ca kl. 22.45.

Det är inte helt klarlagt vem **Johann Sebastian Bach** hade i åtanke när han komponerade de sex sviterna för solocello BWV 1007-1012. Det kan ha rört sig om gambisten Christian Ferdinand Abel eller kanske mera troligt Christian Bernhard Linigke, vilka båda var anställda vid hovet i Köthen. Linigke var känd för sitt cellospel medan det inte finns några indikationer på att Abel skulle ha varit aktiv på detta instrument. Bach komponerade de sex sviterna omkring år 1720 och följde i alla sex den franska danssvitens form med ett preludium följt av fem kontrasterande danser.

Sviten i Ess-dur är en av de tekniskt mest krävande av de sex sviterna. Tonarten ligger inte bekvämt på cello och kräver ett extensivt arbete med vänsterhanden. C-mollsvitens preludium är ett av Bachs mera kända genom sin starka och slående öppning följt av en implicerad fuga. Välkänd är också den asketiskt sköna sarabanden, en av få i de sex sviterna som inte innehåller några ackord alls.

Bland många andra sentida tillämpningar av den här musiken kan man kanske särskilt notera Ingmar Bergman, som förenade sin kärlek till Bachs musik och cello som instrument genom att ofta inkludera avsnitt ur cellosviten i sina filmer.

TORS DAG 5.8.2010

12.00 St Görans kyrka, Mariehamn

Marianna Shirinyan, piano

Alexander Rudin, cello

Robert Schumann (1810-1856)

Adagio & Allegro Ass-dur, op. 70

Frederic Chopin (1810-1849)

Barcarolle Fiss-dur, op. 60

Ballade, No. 3, Ass-dur, op. 47

Scherzo No. 3, ciss-moll, op. 39

2 mazurkas

Andante spianato et grande polonaise brillante, Ess-dur, op. 22

Konserten slutar ca kl. 13.00

Konserten bandas av Rundradion (YLE1).

För **Robert Schumann** var året 1849 ett av de mest produktiva i hans liv. Detta trots de oroligheter som i maj bröt ut i Dresden och som föranledde Schumann att bosätta sig på landsorten en bit utanför staden. Också hans vacklande fysiska och psykiska hälsa hade blivit ett allt större problem i arbetet. Men under detta år upplevde han alltså ett rejält uppsving och skrev bland mycket annat en hel rad verk för soloinstrument med pianoackompanjemang, inom ramarna för vilka han började experimentera med nya klangfärger. Den ofta framförda kompositionen *Adagio & Allegro op. 70* skrevs ursprungligen för valthorn och piano men melodistämman framförs idag också ofta av cello eller altviolin.

Under **Frederic Chopins** väg från lokalt framgångsrik pianovirtuos hemma i Warszawa till den mera varaktiga och omfattande berömmelsen under hans vuxna liv i Paris, komponerade han en lång rad pianoverk. Genom dessa kompositioner, ofta i de populära salongsmusikformerna polonäs, mazurka och vals, men också i mera abstrakta skepnader som etyder, arbetade Chopin efterhand fram ett eget

naturligt uttryck separat från den glansfulla virtuosianism som hade berett honom hans tidigaste framgångar.

Chopin tyckte inte, i motsats till de flesta samtida virtuoser, om att framträda vid offentliga konserter. I stället byggde han huvudsakligen sin karriär på just de inofficiella mindre sammankomsterna i välbärgade privata hem, aristokratiska och borgerliga, som var en så central del av det dåtida musiklivet.

Vid dessa musikaftnar kunde han trollbinda sin publik med ett intimt pianospel som förvisso inte saknade ett stort mått av virtuosa uppvisningar men som framför allt vann lyssnarnas hjärtan genom ett känsligt och lyriskt anslag, raffinerat och exceptionellt nyansrikt.

De sex verk som framförs erbjuder ett tvärsnitt av Chopins komponerande under den centrala delen av hans karriär, från 1832 (*Grande polonaise brillante*) till 1846 (*Barcarolle*). Polonaisen kom ursprungligen till som ett orkestersoloverk, men pianostämman framförs ofta på egen hand och då gärna sammankopplad med det introducerande *Andante* som Chopin komponerade år 1834.

TORS DAG 5.8.2010

19.00 Kastelholms slott, Sund
"From Castle and Cottage"

Torbjörn Näsborn, nyckelharpa
Andreas Edlund, cembalo

C. Ph. E. Bach – J. S. Bach –
Marin Marais m.fl.

Svenska låtar av Erik Sahlström,
Lars Näsborn, Olof Jansson m.fl.

Konserten slutar ca kl. 20.30.

Cembalo och nyckelharpa? Den här kombinationen kanske får ett och annat ögonbryn att höjas i förvåning men kombinationen är inte så långsökt som man kanske först tänkte. Långsökt är inte heller det parallella framförandet av kompositioner från barockens tidevarv och svenska spelmanslåtar.

I själva verket har det aldrig funnits några vattentäta skott mellan den folkliga musiken och den musik som numera kallas "konstmusik" – allra minst på 1600- och 1700-talen. Idéer, stildrag och genrer vandrade fritt från slott till koja och vice versa och tillämpades på sätt som kändes passande inom vitt skilda kontexter. Granskar man innehållet i en barocktida svit – exempelvis Bachs sviter för solocello som framfördes i går kväll – ser man ett tvärsnitt av tidens populära dansformer. En nutida svit i samma anda kunde kanske te sig så här: Preludium – Disco – Salsa – Ballad – Hip-hop – Tekno.

På den andra sidan av myntet har spelmän och andra folkliga musikanter alltid suttit och lyssnat på vad de kunnat snappa upp av de fina salongernas och kyrkans musik, tillägnat sig dessa influenser och inkorporerat dem i sitt eget musicerande. Sålunda finns det också i den svenska folkmusiken en uppsjö av reminiscenser från den europeiska musikhistorien: hovmusik, kyrkomusik och folkliga traditioner omvartannat. Kopplingen mellan barock och folkmusik finns där. Det är bara att skrapa lite på ytan så framträder den klart.

TORSDAG 5.8.2010

22.00 Missionskyrkan, Mariehamn

Veli Kujala, ackordeon

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Goldberg-variationerna BWV 988

Jukka Tiensuu (f. 1948)

Erz

1. Trick
2. Heat
3. Desire
4. Breeze
5. Whim
6. Debate
7. Swell
8. Zeal
9. Longing
10. Twister
11. Effort
12. Shadow
13. Sway
14. Forwards

Konserten slutar ca kl. 23.15.

Barockens tonsättare och lyssnare fann nöje i variationen som kompositionsform, både regelrätt tematisk variation och ännu oftare som chaconne eller passacaglia, där en kort, uprepad baslinje stakar ut det musikaliska flödet. **Johann Sebastian Bach** har utmärkt sig i bägge genrer och ett mera storartat exempel på passacagliaform än den i c-moll är svårt att tänka sig.

Den melodiska variationen experimenterade han med i sina ungdomsår men sedan lät han av någon anledning formen bli oanvänd i många år. År 1741, nio år före sin död, lät han publicera den fjärde och sista volymen av den samling klavermusik som han gett rubriken Clavier-Übung, innehållande en aria och 30 variationer. Dessa blev sedermera kända under namnet Goldberg-variationerna. Namnet kan härledas till ett besök Bach avlade hos greven von Keyserlinck i Dresden samma år som variationerna gavs ut.

Enligt en anekdot skulle Bach ha skrivit verket för grevens räkning, som ett slags terapi för sömnlösa nätter. Den här historien saknar konkreta bevis, men att greven och hans hovcembalist Johann Gottlieb Goldberg mottagit varsitt exemplar av utgåvan verkar troligt. I vilket fall som helst har den senares namn kommit att för all framtid sammankopplas med verket.

Goldberg-variationerna är också med Bachs mått ett mästerverk av elegant planlagd och genomförd struktur. Verket är upplagt i tio serier om vardera tre

variationer i vilka den sista variationen är en kanon och avståndet mellan dess imiterande stämmor växer med ett tonsteg för varje kanon. Det hela leder lyssnaren fram mot kulmen i den trettionde variationens kreativetsfest i quodlibetstil, vilket i det här fallet innebär att det bekanta variationsmotivet får sällskap av de två populära tyska sångerna Kraut und Rüben och Ich bin so lange nicht bei dir g'west. Man kan förstå att Bach med det här verket riktade sig till konnässörer och människor insatta i musikens finesser. Dedikationen i utgåvan lyder "skriven för musikälskare, till deras själars förnöjelse".

Jukka Tiensuu fick det krävande uppdraget att komponera en serie kommentarer till Goldberg-variationerna i utförande för dragspel. Tiensuu har sedan många år odlat ett intresse för dialogen mellan gammal musik och var därför bättre ägnad än de flesta att göra tillägg till vad många anser vara en fulländad helhet.

De 14 satserna i Erz kan framföras separat men kommer framför allt till sin rätt instuckna på de föreskrivna ställena i Goldberg-variationerna. Tiensuu lyckas med konststycket att låta musiken låna färger, tematiska fragment och kontrapunktisk prägel av Bachs musik utan att för den skull förlora sin egen särpräglade identitet. Flera av satserna börjar och avslutas utan skarvar: Bachs musik flyter över i Tiensuus nya toner, för att efterhand träda tillbaka och återlämna ordet.

FREDAG 6.8.2010

19.00 St Görans kyrka, Mariehamn

Mari Palo, sopran

Alexander Rudin, cello

Marianna Shirinyan, piano

Temperakvartetten

Maurice Ravel (1875-1937)

Två hebreiska sånger

1. Kaddish

2. L'enigme eternelle

Frederic Chopin (1810-1849)

Sonat för cello och piano g-moll, op. 65

1. Allegro moderato

2. Scherzo: Allegro con brio

3. Largo

4. Finale: Allegro

Paus

Robert Schumann (1810-1856)

Pianokvintett Ess-dur, op. 44

1. Allegro brillante

2. In modo d'una marcia.

Un poco largamente

3. Scherzo: Molto vivace

4. Allegro ma non troppo

Konserten slutar ca kl. 20.35.

En betydande andel av **Maurice Ravel**s verk för solöröst präglas på ett eller annat sätt av folkmusik från olika länder. Antingen är det frågan om regelrätta lån av traditionella melodier eller så har Ravel låtit sig inspireras av färgskalan medan han skrivit nytt material.

De två hebreiska sångerna från år 1914 hör till det tidigare slaget: den traditionella arameiska bönen Kaddish får ett asketiskt och meditativt pianoackompanjemang, medan *L'enigme éternelle* (den eviga gåtan) presenterar en sång på jiddish i ett mystiskt skimmer men med glimten i ögat. De här sångerna skrevs för sopranen Alvin Alvi, som var verksam vid operan i St Petersburg och som tillsammans med Ravel uruppförde dem vid en konsert i Paris sommaren 1914.

Under hela sin karriär var **Frederic Chopin** en utpräglad pianotonsättare och hans hängivenhet gentemot det egna instrumentet bara ökade med åren. Det var bara under tonåren hemma i Warszawa som han i någon högre grad ägnade sig åt exempelvis orkester- och kammarmusik. Detta gjorde han av allt att döma i första hand i syfte att befästa sin tonsättarkarriär och även i dessa fall innehade pianot alltid en central roll.

Senare i livet återkom Chopin endast sporadiskt till genrer som inkluderade flera instrument. Det här berodde säkerligen delvis på att hans musikerkarriär kom att så starkt vila på framträdanden i salonger och hem snarare än på öppna konserter.

Cellosonaten kom till under åren 1845-46 och blev ett av hans sista större

verk. Den uruppfördes ett år senare av Chopin tillsammans med cellisten Auguste Franchomme, för vilken han ett decennium tidigare hade skrivit *Grand duo concertant*. Den här konserten var sista gången Chopin framträdde offentligt.

En av de viktigaste inspiratörerna när **Robert Schumann** från och med år 1840 började ta sig an också andra musikformer än de rena pianokompositionerna var den nära vännen Franz Liszt. Denne hade redan en längre tid varit en viktig förespråkare för Schumanns musik och inkluderade ofta hans verk i sina egna konserter. Liszt skrev flera gånger brev till Schumann i vilka han uppmanade denne att pröva sina vingar på flera områden och försäkrade att framgången inte skulle utebli.

Sommaren 1842, under Schumanns "kammarmusikår", komponerade han de tre stråkkvartetterna i op. 41 och den framgångsrika pianokvintetten op. 44 samt under sensommaren och hösten pianokvartetten op. 47. Liszt, som fick höra kvintetten framföras hemma hos Schumanns, var emellertid inte särskilt imponerad. Han tyckte att den var "zu Leipziger" d.v.s. för konservativ för hans smak.

Pianokvintetten uruppfördes i Leipzig i början av följande år med Clara Schumann vid pianot. Kompositören själv hade några år tidigare drabbats av en förlamning i högra handen, vilket satte punkt för hans aktiva musikerkarriär. Hustrun Clara kom emellertid att bli en strålande talesman för hans musik under en stor del av 1800-talet.

FREDAG 6.8.2010

22.00 SALT, Sjökvarteret, Mariehamn

*Temperakvartetten**Ulla Lampela, cello**Lillemor Grüssner, recitation***Tigran Mansurian (f. 1939)**

Capriccio för solocello

Armeniska folkvisor

arr. för stråkkvartett av Aslamazyan

Tigran Mansurian (f. 1939)

Testament för stråkkvartett (2004)

Konserten slutar ca kl. 22.45.

Efter en tidig barndom i födelselandet Libanon flyttade **Tigran Mansurian** med sin familj år 1947 till Armenien, där han fick sin utbildning vid Jerevans musikakademi. Han kom med åren att skapa ett betydelsefullt internationellt kontaktnätverk via framstående musiker och tonsättare som Valentin Silvestrov, Arvo Pärt och Alfred Schnittke. Samtidigt har han via ett kontinuerligt arbete som lärare i komposition utövat ett starkt inflytande på musiklivet i Armenien.

Mansurian blev tidigt intresserad av serialism, något som framför allt färgar hans tidigare verk. Efterhand har också armenisk traditionell musik kommit att bli allt mera central i hans skapande. Under 1970-talet uppehöll Mansurian sig, framför allt i sina verk för solopiano, vid en seriellt upplagd kompositionsstil med likheter med Pierre Boulez och Anton Weberns pointillistiska verk.

Capriccio för solocello från år 1981 uppvisar en mera tonalt förankrad Mansurian, dock med nog så spretiga och nyckfulla melodilinjer. En helt annorlunda stämning präglar sedan verket Testament för stråkkvartett, komponerat år 2004 och tillägnat eldsjälens bakom skivbolaget ECM, Manfred Eicher. Det här korta och dämpade verket bygger av enkla och anspråkslösa melodiska fraser upp en vemodig intensitet som etsar sig in i åhörarens medvetande.

LÖRDAG 7.8.2010

19.00 Ulfsby gård
Avslutningsfest

Mari Palo, sopran
Veli Kujala, ackordeon
Torbjörn Näsborn, nyckelharpa
Andreas Edlund, klarinett

Lucio Garau (f. 1959)
xBallu, op. 32 för ackordeon

Joseph Canteloube (1879-1957)
Chants d'Auvergne

Jukka Tiensuu (f. 1948)
Zolo för ackordeon

Finsk tango, fransk chanson
och svenska polskor

Konserten slutar ca kl. 20.30.

Jukka Tiensuu position i den finländska nutidsmusiken reflekterar hans mångfasetterade profil. Å ena sidan har han med början under 1970-talet framstått som en av de mest profilerade modernisterna i Finland, aktiv bland annat inom den inflytelserika föreningen Korvat auki! Å andra sidan har han under hela sin karriär också verkat som cembalist med särskilt intresse för mötet mellan gammalt och nytt. Tiensuu har konstaterat att han inte komponerar utifrån något djupt känt behov av att utvidga repertoaren; snarare måste varje nytt verk födas utifrån en särskild och angelägen motivering.

Tiensuu har också för vana att ge sina verk namn som inte ger alltför specifika associationer utan snarare kittlar lyssnarens fantasi med dubbla meningar och öppna frågor. Det här gäller exempelvis den framgångsrika klarinettkonserten Puro från år 1989. Något av samma anda röjer också namnet Zolo för dragspel från år 2002. Delvis hänvisar titeln till verkets solokarakteristik men samtidigt kan man läsa in ett hommage till den ryske tonsättaren Zolotarjov.

Lucio Garaus komposition xBallu för dragspelsolo från år 2001 inleds med tongångar som antyder en likartad infallsvinkel till instrumentet som i Tiensuu verk. Snart nog börjar dock helt tonala strukturer att skönjas bakom de klusterartade blocken och verket antar en mera regelbunden struktur. Melodiskt fallande kaskader och pulserande harmoniska block karakteriserar merparten av detta drömskt lyriska verk.

Under det tidiga 1900-talet var många tonsättare runtom i Europa intresserade av sina respektive länders folkmusik. Få var emellertid så ihärdiga som **Joseph Canteloube**, vars arrangemang av folksånger från olika delar av Frankrike betraktas som helt centrala i hans verkförteckning. Framför allt är det hans bearbetningar av sånger från hemtrakterna i Auvergne i södra Frankrike, som blivit kända.

Mellan åren 1923 och 1955 publicerade Canteloube fem samlingar med inalles 30 sånger från Auvergne. I vissa av dessa nöjer han sig med att enkelt och rättframt harmonisera den ursprungliga melodin, medan andra är mera elaborerade omtolkningar av källmaterialet. Ett genomgående drag är emellertid den rika och omsorgsfullt bearbetade harmoniken, som var ett kännetecken hos Canteloube ända sedan studierna för d'Indy i Paris i början av seklet.

Ett upplevelsehus vid Ålands hav

ECKERÖ POST & TULLHUS

1828

Amorina Chocolaterie

Strandgatan 8 Mariehamn 018 15525 www.amorina.ax

Café Lugn & Ro

Eckerö Post & tullhus 018 38420 www.visitaland.com/lugnor.se

Ömsen
FÖRSÄKRINGAR

ÅLANDS ÖMSEIDIGA
FÖRSÄKRINGSBOLAG

Köpmansgatan 6,
AX-22100 Mariehamn.
Telefon +358 18 27600
info@omsen.ax www.omsen.ax

HOS ÖMSEN ÄR ALLA VINNARE

Varje år sponsrar Ömsen ett stort antal föreningar på Åland. Det gör vi för att vi vill bidra till ett samhälle som kan erbjuda en aktiv fritid för alla. Ett rikt föreningsliv bidrar till utveckling och glädje. Det vinner vi alla på!

Ömsen har ett komplett utbud av sakförsäkringar för privatpersoner, företagare och lantbrukare. Hos oss hittar du den produkt som passar just dina behov bäst. Som kund i Ömsen är du dessutom delägare i bolaget.

Vi är ålänningarnas eget försäkringsbolag.

Välkommen till oss!

Medverkande

Andreas Edlund, cembalo och klarinett

Andreas började intressera sig på allvar för tidig musik under sin utbildning till klarinett- och teoripedagog vid musikhögskolan i Göteborg. Han hade redan som tonåring med tonsättardrömmar kommit i kontakt med kontrapunkt, satslära och generalbas. Generalbas – besiffrad bas – används idag som teoriövning men under barocken var det en improvisatorisk speltradition, som gick ut på att spela baslinjen och lägga till ackord och improviserade motstämmor: så började Andreas spela cembalo. Erfarenhet av renässans- och medeltidsmusik kom från göteborgsensemblen Convivium Musicum, där han hängav sig åt historiska blåsinstrument, vevlira och harpa.

Barockfagott blev det också. Så småningom fokuserade Andreas alltmer på cembalon, det var Goldbergvariationerna som fick honom i sitt våld. 1999 kröntes studietiden med uttagningen till EUBO (EU:s barockorkester) som det året leddes av Goebel, Goodman, Koopman och Mortensen.

Numera är Andreas musikalisk ledare för operaensemblen Utomjordiska samt spelar continuo på cembalo och orgel i olika sammanhang sedan sommaren 2007 på Drottningholmsteatern. Soloframträdanden då och då. Han är fortfarande aktiv som klarinettist, mest inom balkan-, klezmer- och världsmusik. STENA-stipendiat år 2006.

Lucio Garau, komposition

Lucio Garau verkar som tonsättare inom många olika genrer, inklusive vokal, instrumental, elektroakustisk, live-elektronisk och akusmatisk (musik som bygger på inspelade ljud) musik. Garau framträder också som pianist. Han föddes i Cagliari år 1959 och utexaminerades från konservatoriet i Cagliari år 1979 som pianist, samt år 1990 som tonsättare. Som musikforskare är han aktiv inom etnomusikologi, estetik och musikhistoria. Han verkar också som initiativtagare och organisatör för konserter, festivaler och multimedia-evenemang.

Garaus intresse för elektroakustisk komposition har stimulerats av hans etnomusikologiska fältarbete. Folkligt musicerande har lärt honom att använda improvisation för att kanalisera sina egna uttrycksbehov genom nutida musikaliska tekniker. Alltsedan han började komponera har han ägnat mycket uppmärksamhet åt multimediamunikation, vilket han betraktar som ett spektrum av expressiva verktyg som kan låta tonsättare kombinera rörelse och gestik med klingande ljud, som en nutida motsvarighet till situationen i historiska och etniska miljöer.

Genom att beställa verk av nutida tonsättare och själv uppsöka historiskt källmaterial inledde Garau år 1998 ett mångårigt projekt för att framföra och sprida akusmatisk musik. Den här forskningen inkluderar både klassisk musik, avant-gardemusik från 1900-talet och samtida trender.

Garaus egen kompositörsverksamhet är också den mångsidig, både gällande material och instrumentering. Hans verklista omfattar både traditionellt instrumenterade verk, elektroniska och akusmatiska verk, samt verk som dialektiskt kombinerar dessa element.

Foto: Paolo Morello

En annorlunda blombutik.

**CITY
BLOMMOR**

Torggatan 5, tel. 16 388.
cityblommor@aland.net
Öppet: vard. 8.30-18.00,
torsd 8.30-20.00, lörd 10.00-15.00

Lillemor Grüssner

Lillemor Grüssner är pensionerad lektor i svenska och litteratur vid Ålands lyceum. Hon är aktiv i Valdemar Nyman-sällskapet där hon bl.a. medverkat som lektor vid utgivning av ett flertal böcker av åländska författare. Hon har anlitats som recitatör i olika litterära och musikaliska sammanhang i Finland och i Sverige. Till 50-årsjubileét av "Katrina" gjorde hon en inläsning av romanen som sändes som följetong i Radio Åland 1986. Hon tilldelades Svenska folkskolans vänners folkbildningsmedalj år 2008.

Matthew Hunt, klarinett

Matthew Hunt inledde sina studier som korist i katedralen i Lichfield. Senare studerade han vid Guildhall School of Music och som elev till Pascal Moraguès i Paris. Hunt är klarinettist i Ensemble 360°, kammarensemblen inom Music in the Round vid Crucible Studio Theatre i Sheffield och han innehar också en av klarinettistposterna i Deutsche Kammerphilharmonie.

Som solist och kammarmusiker har Hunt framträtt vid festivaler och i konsertsalar världen över, inklusive Wigmore Hall, festivalerna i Aldeburgh, Cheltenham, Lichfield och Edinburgh, i Charlottesville och Newhaven i USA, samt i Schweiz, Frankrike, Sverige, Finland, Rumänien, Italien, Japan, Tyskland, Grekland, Spanien och Indien.

Han har framfört kammarmusik med bl.a. stråkkvartetterna Belcea, Elias, Arditti och Meta4, med Kungsbacka pianotrio, Pekka Kuusisto, Lawrence Power, Natalie Clein, Emily Beynon, Thomas Adès och Konstantin Lifschitz. Hunt deltar regelbundet i IMS Prussia Cove.

Som orkestermusiker har Hunt framträtt som gästade soloklarinettist med Chamber Orchestra of Europe och Royal Concertgebouw, samt många ledande engelska orkestrar. Han har deltagit i inspelandet av musiken till många filmer, inklusive soloklarinettstämman i filmerna Love Actually och Pride and Prejudice. Mathew Hunts inspelning av Mozarts klarinettkvintett för skivbolaget ASV Gold år 2006 karakteriserades av BBC som en milstolpe bland de många inspelningarna av detta verk.

Foto: M C Photography

Veli Kujala, ackordeon

Veli Kujala tog musikmagistersexamen med utmärkta vitsord vid Sibelius-Akademien år 2004. Han har vunnit pris i många internationella solist- och dragspeltävlingar, inklusive förstapriset i Lasse Pihlajamaa-tävlingen i Tammerfors år 2001 och fjärde pris i Gaudeamus-tävlingen för tolkare av nutida musik i Rotterdam år 2001.

Som tonsättare har han bland annat fått andra pris och publikens pris i orgelkompositionstävlingen Cathedral del Buen Pastor de Donostia-San Sebastian år 2007, första pris i tävlingen vid Esbo internationella pianovecka år 2007 och publikens pris i Brussels Jazz Orchestras kompositionstävling år 2003. Han arbetar för närvarande med sin konstnärliga doktorsexamen vid Sibelius-Akademien med fokus på nutida finländsk dragspelsmusik.

Kujala har framträtt som solist med ensembler som Avanti!, Tapiola Sinfonietta, Mellersta Österbottens kammarorkester, Kymi Sinfonietta, Pori Sinfonietta, Västerås Sinfonietta, Östgöta blåsarsymfoniker och Insomnio. Han verkar också som jazzmusiker i flera ensembler inklusive latin-jazzbandet Pipoka, den eklektiska jazzgruppen Gourmet och freejazzbandet K-18. Sedan år 2005 undervisar Veli Kujala i dragspel vid Sibelius-Akademien.

Lilli Majjala, altviolin

Lilli Majjala studerade altviolin vid Sibelius-Akademien och vid musikhögskolan i Detmold som elev till Teemu Kupiainen och Diemut Poppen. Hon har kompletterat sina studier under Lars Anders Tomters ledning bl.a. vid Edsbergs kamarmusikinstitut och på mästarkurser med Kim Kashkashian, Yuri Bashmet, Nobuko Imai, Thomas Riebl och Tabea Zimmermann. Hon utexaminerades som musikmagister med utmärkta vitsord år 2008.

Majjala vann andra pris i den nordiska altviolintävlingen i Helsingfors år 2001 och första pris i altviolintävlingen vid Europäisches Klassik-Festival Ruhr år 2003. Hon fick specialpris i tävlingar både i Tokyo år 2009 och i München år 2008. Som finalist i München spelade Majjala som solist med Bayerska radions symfoniorkester och Münchens kammarorkester. Hon har också konserterat med Sinfonia Lahti, Oulu Sinfonia, Kuopios och St Michels stadsorkestrar, Neue Philharmonie Westphalen och Camerata Salzburg.

Sin lovordade debutkonsert höll Majjala i april 2010. Hon är också medlem i Jousia-ensemblen och Jousia-kvartetten. För närvarande verkar Majjala som stämledare i Helsingfors stadsorkester och som timlärare vid Sibelius-Akademien. Majjalas instrument är en Jean-Baptiste Vuillaume-altviol byggd år 1870 som ägs av Finska kulturfonden.

Henrik Marstrander, komposition

Norrmannen Henrik Marstrander har studerat musikkvetenskap vid Oslo universitet och komposition vid Amsterdams konservatorium. Hans studier förde honom också till Helsingfors och Paris.

Han har i huvudsak skrivit kammarmusik för olika nordiska ensembler och hans musik har framförts i flera europeiska länder. De senaste åren har Marstrander ägnat en hel del uppmärksamhet åt olika multimedia- la uttrycksformer.

Marstrandens nya verk är uppbyggt som ett pussel av upprepade fragment. Tonen i verket har vid det laget blivit lättare, nästan genomskinlig.

Verket har tillkommit med stöd från Norsk Musikkinformasjon, Norges utrikesdepartement, Norsk-finska kulturfonden och Norges kulturråd.

Torbjörn Näsbom, nyckelharpa

Torbjörn är född och uppvuxen i Uppland, och lärde sig tidigt av sin far att spela fiol. Han hade förmånen att redan som barn träffa och spela ihop med storspelmän som Viksta Lasse och Eric Sahlström. Senare, efter utbildning till violinist bl.a. vid Sveriges Radios musikskola på Edsbergs slott och vid Kungliga Musikkonservatoriet i Bryssel har Torbjörn haft anställning i Umeå symfoniorkester vid Norrlandsoperan.

Liksom vid sidan om hade han också börjat spela nyckelharpa. Den kom så småningom att ta överhand och bli hans huvudinstrument. Torbjörn spelar naturligtvis folkmusik men prövar även att blanda in nyckelharpan i konstmusik, då främst från barocken. Har uppträtt solistiskt med bl.a. Sveriges Radios Symfoniorkester, Drottningholms Barockensemble, Stockholms Barockorkester och symfoniorkester i Umeå och Gävle, samt turnerat i Europa och USA tillsammans med mezzosopranen Ann-Sofie von Otter.

Mari Palo, sopran

Mari Palo studerade sång vid Mellersta Österbottens konservatorium som elev till Sirkka Haavisto och från 1996 vid Sibelius-Akademien som elev till Marjut Hannula. Hon utexaminerades som musikmagister år 2008. För närvarande undervisas hon förutom av Hannula också av Elisabeth Werres. Palo har studerat liedrepertoar med bl.a. Elisabeth Schwarzkopf, Hartmut Höll, Mitsuko Shirai och Ilmo Ranta.

I sångtävlingen i Villmanstrand år 1999 vann Palo tredje pris och Rundradions specialpris. År 2001 blev hon andra i Merikanto-tävlingen. Förutom i hemlandet har Palo konserterat i Danmark, Frankrike, Belgien, Japan, Ungern och Storbritannien, både som orkestersolist och som liedsångare.

Mari Palo har regelbundet gästat Finlands nationalopera sedan år 1999. Hon har bl.a. framträtt som Pamina i Trollflöjten, Barbarina i Figaros bröllop, Frasquita i Carmen och Refka i Kaija Saariahos opera Adriana Mater. Hon har sjungit Musettas roll i La Bohème vid Den Norske Opera i Oslo och vid Leipzigs opera. Vid operafestivalen i Nyslott har Palo sjungit rollerna som Tytti i Jaakko Kuusistos framgångsrika barnopera Koirien Kalevala, Fröken Sipsu i Jukka Linkolas Hui Kauhistus och Venla i Markus Fagerudds Seitsemän koiraveljestä. Under säsongen 2000-2001 sjöng hon titelrollen i Uspenskis musikal Anna Karenina vid Lahtis stadsteater.

Mikko Perkola, viola da gamba, sång, komposition

Mikko Perkola studerade vid Päijät-Häme konservatorium, Sibelius-Akademin och Haags kungliga konservatorium med lärare som Arvo Haasma, Markku Luolajan-Mikkola och Wieland Kuijken. Perkola har konserterat och gjort skivinspelningar på olika håll i Europa, bl.a. med Norska barockorkestern, Isländska kammarorkestern, Concerto Palatino, Helsingfors barockorkester, Battalia, Retrover, Ensemble Severin, Wieland Kuijken, Laurence Dreyfus, Topi Lehtipuu, Hans-Ola Ericsson, Anna Lindahl och Markku Luolajan-Mikkola.

Perkola är flitig som framförare av nutida musik och har uruppfört verk av bl.a. Lucio Garau, Giovanni Mancuso, Eero Hämeenniemi, Juhani Nuorvala, Kirmo Lintinen och Sampsa Ertamo. Han har också arbetat som musiker vid Finlands nationalteater. Perkola är sångare och låtskrivare i ensemblen Tekijä tuntematon som arbetar kring poesi och vars första skiva *Rakkauten ovi* har vunnit mycket lovord.

Alexander Rudin, cello

Alexander Rudin föddes i Moskva år 1960 och studerade piano och cello vid Gnesin-institutet. Senare började han studera dirigering vid Moskvas konservatorium under Dmitrij Kitajenkos ledning.

Han vann pris i flera internationella tävlingar mellan åren 1976 och 1982 och har framträtt som solist med Royal Philharmonic Orchestra, Wiens symfoniorkester, Danmarks radios symfoniorkester, Münchens kammarorkester och alla centrala ryska orkestrar. Som dirigent har Rudin framträtt i Norge, Finland, Tyskland och Spanien.

År 1988 utnämndes han till konstnärlig ledare för Festival Musical Assemblies och följande år också för kammarorkestern Musica Viva. Han framträder ofta som cellist och pianist i kammarmusiksammanhang, undervisar i kammarmusik vid Moskvas konservatorium och ger mästarkurser runtom i Europa.

Marianna Shirinyan, piano

Marianna Shirinyan är född i Jerevan i Armenien år 1978. Efter att ha börjat studera piano som sjuåring fortsatte hon år 1997 med studier vid Komitas-musikakademien i Jerevan under Igor Javrians ledning och två år senare i Hamburg för Mathias Weber. Som kammarmusiker fick hon grundlig utbildning av Thomas Brandis och Maria Egelhof. Hon kompletterade sina studier i Lübecks musikhögskola därifrån hon utexaminerades med utmärkta vitsord år 2007. Hon undervisar sedan år 2007 vid Kungliga musikhögskolan i Köpenhamn.

Marianna Shirinyan har etablerat sig internationell konsertpianist och kammarmusiker och hon arbetar med välkända artister som Christian Altenburger, Shmuel Ashkenasi, Boris Baraz, Thomas Brandis, Wolfgang Bötcher, Ana Chumachenko,

Ivry Gitlis, Ida Haendel, Midori och Pavel Vernikov. Hon har också varit engagerad i Schleswig-Holsteins musikfestival som lärare i pianokammarmusik vid orkesterakademien.

Marianna Shirinyan har haft framgångar i många nationella och internationella tävlingar, bl.a. första pris vid "Premio Vittorio Gui" år 2004 tillsammans med violinisten Laura Vikman. År 2006 vann Shirinyan pris i kammarmusiktävlingen för Danmarks Radios P2. Samma år vann hon fem pris vid den prestigefyllda ARD-musiktävlingen i München: andra pris, publikens pris, Münchner Kammerorchesters specialpris, Brüder-Busch-priset och slutligen Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks pris.

Sedan säsongen 2003-04 är Shirinyan medlem av den danska Esbjerg-ensemblen.

Temperakvartetten

Kärleken till kammarmusik och viljan att utveckla stråkkvartetten som instrument har alltsedan grundandet år 1997 förenat medlemmarna i Temperakvartetten. Temperakvartetten utsågs 2001 till Finland Festivals "Årets unga artist". Under perioden 2000-2001 representerade kvartetten "Birmingham Symphony Hall" i European Concert Hall Organizations konsertserie Rising Stars och fick därigenom tillfälle att debutera i Carnegie Hall i New York, Wigmore Hall i London, Concertgebouw i Amsterdam, Musikverein i Wien, Palais des Beaux-Arts i Bryssel, Megaron-konserthuset i Aten, Köln Philharmonie och Birmingham Symphony Hall.

Kvartetten har turnerat i de flesta europeiska länder, i Mellanöstern, Asien och USA. I hemlandet har de framträtt på de flesta av de namnkunnigaste festivalerna och fungerade 2004-2007 som konstnärlig ledare för Riihimäki Sommarkonserter. Kvartetten har spelat in Sibelius' hela produktion

för stråkkvartett för skivbolaget BIS.

Temperakvartetten har även spelat in Pehr Henrik Nordgrens tionde och elfte stråkkvartett, som fick lysande recensioner 2010 då de släpptes på skiva.

Temperakvartetten har studerat vid Sibelius-Akademien för Risto Fredriksson och Marko Ylönen. Dessutom har kvartetten under två års tid fortbildat sig som kammarmusikensemble utomlands. Under 1998-1999 avlade kvartettens medlemmar en Master of Music-examen i kammarmusik vid Royal College of Music i London med Simon Rowland-Jones och Chilingarian-kvartetten som lärare. Därefter studerade ensemblen ett år vid Edsbergs musikhögskola i Sverige under Mats Zetterqvists ledning.

Laura Vikman spelar på en Andrea Guarneri-violin (1680), Tiila Kangas på en Felice Guadagnini-altviolin (1856) och Ulla Lampela på en Claude Pierray-cello (1714). Instrumenten tillhör Suomen Kulttuuri-rahastos värdeinstrumentssamling.

Ulla Lampela, cello

Ulla Lampela avlade diplomexamen med utmärkta vitsord hösten 2004 och utexaminerades som musikmagister från Sibelius-Akademien våren 2005. Lampelas lärare vid Sibelius-Akademien var Timo Hanhinen, Marko Ylönen och Hannu Kiiski. Lampela har kompletterat sina studier utomlands som medlem i Temperakvartetten. Under 1998-1999 studerade kvartetten vid Royal College of Music i London och avlade Master of Music-examen i kammarmusik och år 1999-2000 fortsatte kvartetten sina studier i Sverige vid Edsbergs musikhögskola.

I januari 1998 kom Lampela på delad fjärde plats vid cellotävlingen i Åbo. Hon fungerar också som konstnärlig ledare för kammarmusikveckoslutet i Kauhava och som cellolärare vid Östra Helsingfors musikinstitut.

Tiila Kangas, altviolin

Tiila Kangas inledde sina violinstudier som sjuåring vid Mellersta Österbottens musikinstitut och bytte som femtonåring till altviolin. Vid Sibelius-Akademien undervisades hon av Atso Lehto och Ilari Angervo och hon studerade även barockviola under Sirkka-Liisa Kaakinens ledning. Hon avlade diplomexamen våren 2003. Kangas har därutöver studerat kammarmusik tillsammans med Temperakvartetten vid Royal College of Music i London och vid Edsbergs musikhögskola i Sverige.

Tiila Kangas har spelat altviolin i Temperakvartetten sedan den grundades och har verkat aktivt även i andra ensembler. Kangas var vicesämledare i Sinfonia Lahti fram till hösten 2008 då hon blev medlem i Helsingfors stadsorkester. Sedan 2004 är hon konstnärlig ledare för Katrina kammarmusik på Åland.

Silva Koskela, violin

Silva Koskela inledde sina violinstudier vid Mellersta Österbottens musikinstitut (nuv. konservatorium) under Juha Kangas' ledning. Hon har även studerat violin och kammarmusik vid Mellersta Finlands konservatorium, Sibelius-Akademien, Utrechts konservatorium och med Temperakvartetten vid Royal College of Music i London och Edsbergs musikhögskola i Sverige.

Hon avlade Master of Music in Chamber Music Studies år 2001 och blev musikmagister från Sibelius-Akademien år 2003. Silva Koskela verkar som lektor i violin vid Tammerfors konservatorium sedan år 2002.

Laura Vikman, violin

Laura Vikman har studerat vid Sibelius-Akademien och vid Hochschule für Musik i Köln. Därutöver har hon deltagit i flera mästarcurser. Vikman har framträtt som solist med bl.a. Belgiska nationalorkestern, Radions symfoniorkester samt Kuopios och St Michels stadsorkestrar. Hon har också spelat i Sverige, Österrike och Tyskland samt vid många festivaler i Finland och utomlands. Recitaler och egna konserter har Vikman hållit i Finland, Tyskland, Österrike och USA. Hon har även två gånger inbjudits till Bach-festivalen i Istanbul.

Vikman har belönats med andra pris vid Vittorio Gui-kammarmusiktävlingen i Florens (inget första pris delades ut), andra pris vid Bach-violintävlingen i Leipzig år 2002, andra pris vid violintävlingen i Kuopio år 2000 och andra pris vid den internationella Beethoven-violintävlingen i Tjeckien år 1998. Hon har verkat som konsertmästare i Helsingfors Barockorkester, Avanti!, Sjötte våningens orkester och den österrikiska Arpeggione-orkestern. Sedan år 2002 är hon tredje konsertmästare i Radions symfoniorkester och sedan år 2003 första violinist i Temperakvartetten.

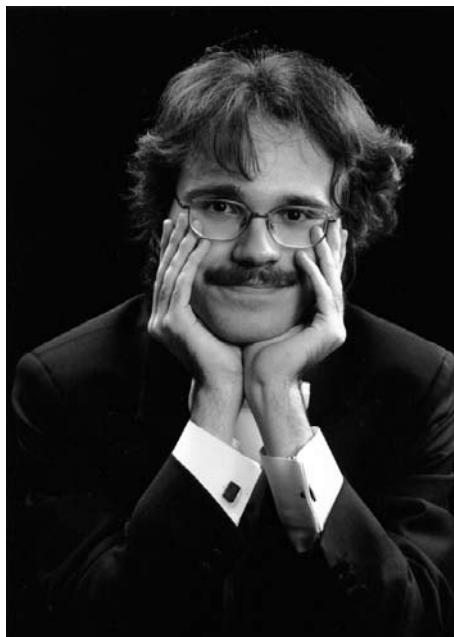

Tuomas Turriago, piano

Tuomas Turriago studerade piano vid Mellersta Finlands konservatorium som elev till Carlos Turriago och vid Sibelius-Akademien som elev till professor Erik T. Tawaststjerna. Våren 2004 avlade han pianodiplom med utmärkta vitsord. Sedan hösten 2004 har Turriago verkat som lektor vid Birkalands yrkeshögskola i Tammerfors.

Tuomas Turriago har haft framgångar i flera tävlingar, bl.a. första pris i pianotävlingen i Kil i Sverige år 1992, en finalplats i den internationella pianotävlingen i Ettlingen år 1992 och andraplats i pianotävlingen i Jyväskylä år 2001. Han har hållit recitalkonserter och verkat som kammarmusiker och orkestresolist i Finland, Estland, Ryssland, Tyskland, Ungern, Israel, Arabemiraten, Sydkorea, Singapore, USA och Colombia. Turriago har som kammarmusiker ofta framträtt tillsammans med bl.a. Vilmos Szabadi, Michael Sanderling och Anatoli Melnikov. Bland de kapellmästare Turriago har samarbetat med kan Ari Rasilainen, Leon Spierer, Markus Lehtinen, Jan Söderblom, Shuntaro Sato, Ari Angervo och Luis Biava nämnas.

Turriago är också tonsättare och har komponerat verk för piano, harpa, stråkkvartett och kammarorkester. Ett beställningsverk för Berlins kammarorkester uruppfördes i Berlinfilharmonins kammarmusiksal våren 2002. Sedan hösten 2006 har Turriago också arbetat aktivt som kapellmästare.

ÖPPET
Vardagar 10-18, lördagar 10-15, söndagar 12-15

SALT
KONSTHANTVERK

Sjökvarteret, tel.21505, www.salt.ax

Vår Orkester

Vår Orkester vill hitta nya synvinklar på ensemblespel och konsertpraxis. Inspiration till framträdandena hämtas inom dans, nycirkus, video- och ljuskonst och andra estradkonster via de experter inom dessa områden som är knutna till orkestrernas bekantskapskrets.

Orkestern hoppas att både publik och musiker vid dess framträdanden får uppleva sådant som inte står att uppåbåda någon annanstans.

Pekka Kuusisto

Pekka Kuusisto har blivit känd som en ovanligt mångsidig och öppensinnad musiker; hemmastadd både som solist i violinkonserter och inom den elektroniska musikvärlden. Han började studera violin som treåring vid Östra Helsingfors musikinstitut,

fortsatte vid Sibelius-Akademien och vidare i universitetet i Indiana. Hans viktigaste lärare var Géza Szilvay, Tuomas Haapanen, Miriam Fried och Paul Biss.

År 1995 vann Kuusisto som första finländare Sibelius-violintävlingen och fick också ett specialpris för den bästa tolkningen av Sibelius violinkonsert. Kuusistos kalender fylls till största delen av solistbesök i orkestrar både i Finland och utomlands. Han har under sin solistkarriär uppträtt på alla kontinenter utom Afrika och framträtt med tiotals framstående orkestrar och kapellmästare. Sedan hösten 2006 är Kuusisto en av de fasta konstnärliga gästerna hos Tapiola Sinfonietta. Han är också konstnärlig ledare för kammarmusikfestivalen vid Tusbyjön.

Kuusisto spelar på en Giovanni Battista Guadagnini-violin byggd år 1754, som ägs av Finska kulturfonden.

Klingande brev 2011

Det samnordiska musikprojektet "Klingande brev" har godkänts som en del av det officiella programmet under Åbo kulturhuvudstadsår. Konsertserien genomförs sommaren 2011 och har den gamla postvägen mellan Åbo och Stockholm både som huvudarena och som tema.

Konserter ges i Stockholm, på Åland, i Gustavs och i Åbo. Stommen i programmet är "Klingande brev till Åbo", beställningsverk av tre nordiska tonsättare, Britta Byström från Sverige, Ella Grüssner Cromwell-Morgan från Åland samt Sebastian Fagerlund från Finland. I projektet deltar Katriona kammarmusik på Åland, Volter Kilpi-litteraturdagarna i Gustavs, Finlandsinstitutet i Stockholm samt Åbo musikfestspel. Konstnärliga ledare är Laura Kokko och Tiila Kangas.

Målsättningen för projektet är att berika kulturutbudet längs den gamla postvägen från Stockholm till Åbo samt att utöka samarbetet mellan konstnärer, arrangörer och publik på de olika konsertorterna. Projektet uppmärksammar Åbo som kulturhuvudstad och Mariehamns stad som fyller 150 år.

Projektet Postvägen beaktar också gammal och ny informations spridning. Den på sin tid moderna postvägen speglas i nutida media, vilket förverkligas genom deltagandet i Live2011.com. Rent konkret så förs budskapet, klingande brev, från stad till stad, från ö till ö. En del av resan görs på Östersjön med galeasen Albanus och via beställningsverken fortsätter de "Klingande breven" även efter avslutat kulturhuvudstadsår.

En del av biljettintäkterna doneras till insatser för Östersjöns miljö.

Galeasen Albanus

Hav, vind och kammarmusik

Hav, vind och kammarmusik är ett nordiskt nätverk mellan fyra festivaler i skärgården mellan Sverige, Åland och Finland. Nätverket vill öka intresset för kammarmusik, bidra till nya verk och uttrycksformer.

Musik under Volter Kilpiveckan 14-18 juli 2010 i Gustavs. En tvärkulturell festival som blandar litteratur, teater och musik. Musikansvarig är violinisten Laura Kokko.

www.vkkustavissa.fi

Katrina kammarmusik 2-7 augusti 2010 är en festival som fått sitt namn efter Sally Salminens roman. Festivalens program håller du just nu i din hand. Konstnärlig ledare är altviolinisten Tiila Kangas. www.katrina.ax

Sommarnattens toner 15-18 juli 2010. En fransk-svensk kulturfestival i Roslagen. Festivalens motto är "Vacker musik på vackra platser". Konstnärlig ledare är den svenske kompositören David Lampel.

www.sommarnattenstoner.se

Åbo musikfestspel 12-20 augusti 2010 är Finlands äldsta musikfestspel, en stadsfestival med ett månsidigt utbud. Konstnärlig ledare är tenoren Topi Lehtipuu. www.tmj.fi

TIME OUT

www.rundbergs.com

öppet till 24 alla dagar!

Glasytor, utsikt och en hel del insikt

Ålands kultur- och kongresshus erbjuder en kreativ miljö för olika typer av arrangemang. I Alandica finns inspirerande utrymmen för både större och mindre tillställningar. Husets stolthet är salen för 600 personer och för mindre grupper finns utrymmen för allt från 12 personer upp till 200 personer. Utanför de stora glasytorna väntar örikets mångsidiga utbud av aktiviteter och upplevelser.

Tel: +358 18 24 570 Fax: +358 18 24 384
Strandgatan 33 AX-22100 Mariehamn Åland Finland
info@alandica.ax www.alandica.ax

Försäkringar på hemmaplan

Förra året vann vi. I år är vi ännu bättre.

Förra året hamnade Ålandsbanken på första plats i den stora undersökningen om kundlojalitet¹ som genomförts i Finland. Det glädde oss mycket och sporrade oss att jobba ännu hårdare.

År 2010 har vi fått ännu bättre betyg av våra kunder. Men... vi blev slagna på mållinjen av en världskändis. Det skäms vi inte för.

Vi tackar våra kunder för det stora förtroendet även i år. Nu kavlar vi upp ärmarna igen.

¹ I undersökningen som gjorts av TNS Gallup i samarbete med ASML och Avaus har 2200 personer fått svara på vad de tycker om företag i 17 branscher.

PRESENTATION AV MEDVERKANDE

Andreas Edlund	30
Lucio Garau	31
Lillemor Grüssner	32
Matthew Hunt	32
Tiila Kangas	40
Silva Koskela	41
Veli Kujala	33
Pekka Kuusisto	43
Ulla Lampela	40
Lilli Majjala	34
Henrik Marstrander	35
Torbjörn Näsborn	35
Mari Palo	36
Mikko Perkola	37
Alexander Rudin	37
Marianna Shirinyan	38
Temperakvartetten	39
Tuomas Turriago	42
Laura Vikman	41
Vår Orkester	43

Texter i programhäftet: Mats Lillhannus

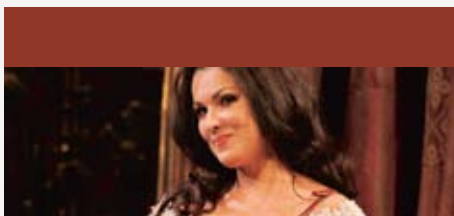

Kulturföreningen Katrina
www.katrina.ax

Kulturföreningen Katrina och den årligen återkommande Katrina kamarmusik har fått sitt namn efter Sally Salminens roman om Katrina.

PRESENTATION AV KOMPOSITÖRER

Johann Sebastian Bach	19, 23
Wilhelm Friedmann Bach	10
Joseph Canteloube	28
Frederic Chopin	14, 21, 25
Lucio Garau	10, 27
Jean-Marie Leclair	11
Sieur de Machy	16
Tigran Mansurian	26
Marin Marais	16
Henrik Marstrander	14, 35
Juhani Nuorvala	16
Mikko Perkola	11
Maurice Ravel	25
Franz Schubert	12, 16
Robert Schumann	14, 21, 25
Jukka Tiensuu	24, 27

Don Pasquale

Metopera på Åland

Kulturföreningen Katrina planerar direktsända operaföreställningar från Metropolitan i New York i samarbete med Folkets Hus och parker. Ålandspremiär blir den 9 oktober 2010 med *Rhenguldet* av Richard Wagner. Den 13 november blir det *Don Pasquale* av Gaetano Donizetti och den 11 december *Don Carlos* av Giuseppe Verdi. Se närmare information på www.katrina.ax